

Света Гора Атонска – дялът на света Богородица

Когато апостолите тръгвали по света да проповядват Христовата вяра, света Богородица пожелала да отредят и на нея дял, където да проповядва. Сам Бог определил нейния дял - да отговаря за православните манастири на Атонския полуостров (Гърция). Щом света Богородица стъпила на полуострова, от всички идоли там се чул стон. Света Богородица благословила това място и то се превърнало в най-силната крепост на православието.

На Света Гора има 20 големи манастира, в които живеят православни монаси с различни народности. И България има свой манастир на Света Гора – манастирът „Свети Георги Зограф“.

Разказ за чудотворната икона на света Богородица „Достойно ест“

На Света Гора освен големите манастири има много килии (малки колиби и постройки, обитавани от монаси). Тук през 10 век се случило чудото с иконата на пресвета Богородица, наречена „Достойно ест“.

В една от килиите живеели старец монах и млад монах - негов ученик. Един ден старецът пожелал да отиде на всенощно бдение в големия манастир. Всенощно бдение са общи молитви на свещенослужителите и богомолците, които продължават цяла нощ в храма.

Ученикът останал да се моли в килията. През нощта непознат монах почукал на вратата и ученикът го поканил да пренощува. Рано сутринта ученикът и неговият гост започнали утринните молитви. Когато отправяли хвалебна песен към света Богородица, гостът запял песента по начин, който ученикът не знаел: **„Достойно е наистина да те облажаваме, Богородице, винаги блажена и пренепорочна и Майка на нашия Бог“**. След което и двамата продължили песента с познатата възхвала: **“Попочитана от херувимите, несравнено по-славна от серафимите, нетленно родила Бог Слово, истинска Богородица те величаем.“**

Младият монах бил удивен от нечуваната песен за света Богородица и поискал да я научи. Гостът го помолил за лист и мастило, но тъй като нямало, ученикът му дал каменна плоча. За почуда на младия отшелник, неговият гост започнал да пише върху плочата с пръста си и думите се врязвали в нея, като във восък. След това тайнственият гост станал невидим. А младият монах започнал да препрочита песента и да я пее с наслада, хвалейки Божията Майка.

Когато старецът се върнал и чул чудната песен, разбрал, че необикновеният гост е бил ангел. Това бил Архангел Гавриил, който научил монасите как достойно да възхваляват Пресвета Богородица.

Двамата монаси известили за чудото и показали каменната плоча с изсечената в нея песен. Целият християнски свят започнал да слави Божията Майка с тази песен, която днес се пее на всяка Божествена литургия. Иконата, пред която била изпята песента е наречена „Достойно ест“. Нейни копия има по целия православен свят.